

for Københavns Amt 2den Valgkreds. og det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), der i stærke og varme Ord har forlangt Gennemførelsen af en saadan Ordning som den, der nu dels er, dels agtes gennemført. Endelig tager det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds fuldstændig fejl, naar han udtaler, at den nye Form for Beskæftigelse kommer til at ramme saa ulige. Tværtimod — det er den grundigste Misforstaaelse, man overhovedet kan tænke sig. Som jeg paaviste før, er det netop en af Skavankerne ved den nu brugte Ordning, at den rammer enkelte Industrier, i ganske overvejende Grad Tekstilindustrien, mens den nye Ordning derimod vil fordele Fængselsarbejdet og dermed den saakaldte Konkurrence paa en hel Række andre Fag. Men, ærede Medlemmer, hvad skal man dog sige om en Diskussion, hvor man kan møde dette, at Tekstilindustrien er den første, der skrider højt med Beklagelse over den nye Ordning, denne Industri, som er den eneste i Landet, der netop kan vente en grundig Lettelse af det nye System? Det er da et eklatant Bevis paa Berettigelsen af det gamle Ord, at under visse Forhold er alt galt: Man faar Prygl, hvad enten man tager Stokken op, eller man lader den ligge.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) endte sin Tale med at rette en Henstilling til den højtærede Justitsminister, gaaende ud paa, dels at Ordningen maa blive en saadan, at den private Virksomhed ikke alt for haardt kommer til at føle Konkurrencen med Fængselsarbejdet, dels at Justitsministeren vil konferere saa intimt som muligt med de vedkommende industrielle Virksomheder. Det har, som nævnt, ikke været mig muligt at følge det ærede Medlem med Hensyn til hans Præmisses. Det glæder mig derfor nu at kunne sige, at jeg derimod i Hovedsagen kan slutte mig til ham med Hensyn til hans Konklusion. Ogsaa jeg kan ende med at rette en Henstilling til den højtærede Justitsminister, der gaar ud paa, at den højtærede Justitsminister maa være villig til at udføre den Opgave, der foreligger her, paa den Maade, at Fangerne helt og holdent beskæftiges for Staten, og at dette gøres saa grundigt, som jeg nu har nævnt flere Gange: at Arbejdet netop fordeles paa en hel Række Fag. Ad den Vej vil man med største Sikkerhed opnaa at imødekomme det første Afsnit af den Henstilling, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds har rettet til

Ministeren. Jeg skal rette endnu en Henstilling til den højtærede Minister, og det er den, at Ministeren vil støtte Tanken om, at man, naar man gaar til det, jeg før kaldte Nødarbejde, altsaa Arbejde, der ligger udenfor det egentlige Princip i den nye Plan, gør det paa den Maade, at man hovedsagelig optager saadanne Opgaver, som ikke hidtil herhjemme har fundet Paaagtning, eller Opgaver, der er af en saadan Natur, at de ikke er lønnende eller tiltalende for det frie Erhverv, og at man til det Øjemed gør det, som det ærede Medlem ønskede: konfererer saa intimt som muligt med Industriens Mænd. Naar min Henstilling altsaa i Hovedsagen kommer til at gaa i samme Retning som det ærede Medlems, haaber jeg til Gengæld at turde regne med det, som han tilsagde den højtærede Minister, nemlig at Fangearbejdet under de Omstændigheder vil finde Forstaaelse og Støtte indenfor Industriens Kreds paa en saadan Maade, at Fængselsvæsenet, naar det henvender sig til Industrien for at søge Raad og Vejledning, da ogsaa maa kunne finde denne. Naar det sker, føler jeg mig overbevist om, at det nye System, der er ved at blive bygget op, vil blive til Held for det hele Samfund.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Misfornøjelsen med de Forhandlingsregler, som det var det første Ministerium Zahles Ære at gennemføre den 4. Maj 1910, synes hos de separate Foreninger, der ikke omfattes af Forhandlingsreglerne, at være den Orm, som aldrig dør, Gang paa Gang forsøger de i deres Presse at løbe Storm imod dem, Gang paa Gang forsøger de at faa Folketinget og Ministrene til at interessere sig for at faa deres Principper ændret. Saa længe det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) var Trafikminister, lykkedes det ikke. Saa længe det andet Ministerium Zahle sidder, er jeg i den Henseende ogsaa fuldstændig rolig, men da det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) nu fremdrog nogle tilsyneladende Realiteter, der skulde tale for at ændre disse Forhandlingsreglers Princip, vil jeg gerne i den korte Bemærkning, som er givet mig, oplyse, at naar der af de Foreninger, der omfattes af Forhandlingsreglerne, er krævet, at de skal give Adgang til alle uden Undtagelse, og at de overvejende skal repræsentere den ene